LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO, SANTA VIŽINE UN MAESTRO SINAISKIS

LNSO, SANTA VIŽINE, AND MAESTRO SINAISKY

2024. gada 12. oktobrī plkst. 19.00 Hanzas Peronā
12 October 2024 at 7 PM at Hanzas Perons

SANTA VIŽINE — alts | viola
Diriģents | Conductor **VASILIJS SINAISKIS | VASSILY SINAISKY**

Koncertu finansiāli atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds
The concert is financially supported by the Latvian State Culture Capital Foundation

Koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert is broadcast live by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

ĀDOLFS SKULTE (1909–2000)
Simfoniskā poēma "Viļņi" (1934)
Symphonic Poem *Waves* (1934)

15′

VILJAMS VOLTONS (*William Walton*, 1902–1983)
Koncerts altam un orķestrim (1929/1962)
Concerto for Viola and Orchestra (1929/1962)

I. *Andante comodo*
II. *Vivo, con molto preciso*
III. *Allegro moderato*

30′

II DAĻA | PART II

ANTONĪNS DVORŽĀKS (*Antonín Dvořák*, 1841–1904)
Astotā simfonija Solmažorā op. 88 (1889)
Symphony no. 8 in G Major, op. 88 (1889)

I. *Allegro con brio*
II. *Adagio*
III. *Allegretto grazioso — Molto vivace*
IV. *Allegro ma non troppo*

40′

Kultūras ministrija
VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS
NEIBURGS
Garage demokrātiskā vīna bārs
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
MŪZIKAS SAULE

SKULTE

Pirms 90 gadiem, 1934. gada vasarā, top tolaik vien nepilnus 25 gadus jaunā komponista Ādolfa Skultes simfoniskā poēma "Viļņi". Tāpat kā citus jaunos latviešu komponistus arī Skulti šajā laikā sasniedz Vakareiropas 20. gadsimta mūzikas celmlaužu — Debisī, Ravela, Štrausa, Stravinska, Respīgi un citu — darbi. Pavisam izplūst impresionisma, ekspresionisma un citu modernisma virzienu skaņuvalodās saviem studentiem neļāva stingrās profesora Jāzepa Vītola prasības. Taču, komponējot "Viļņus", Skulte ar Vītolu nekonsultējās, un simfoniskā poēma ir impresionisma muzikālās valodas un ideju piepildīts darbs — dzidrs un ilustratīvs, partitūrā atveidojot gaismuspēles Latvijas ūdeņos. Vieni par iedvesmas avotu min likteņupi Daugavu, citi — Latgales gleznainās ezeru ainavas. Blakus "Viļņu" tēmai Skulte citējis arī Blaumaņu Kārļa kordziesmas "Trimpula" un tautasdziesmas "Pūt, vējiņi" tēmas, iezīmējot opusa nacionālo, patriotisko ievirzi. Simfonisko poēmu blakus trim citu autoru darbiem godalgo Radio rīkotajā simfonisko partitūru konkursā. 1936. gadā top komponista otrā simfoniskā poēma "Brīvības piemineklis", kuras partitūra diemžēl gājusi bojā Otrā pasaules kara gados.

VOLTONS

Pēdējā laikā arvien vairāk Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra koncertos esam iepazinuši dažas no daudzajām angļu simfoniskās mūzikas lappusēm un to autorus. 20. gadsimta mūzikas ainu un tās identitāti Anglijā savulaik galvenokārt veidojuši Edvards Elgars ("Enigmas" variāciju autors), Gustavs Holsts (nesen klausījāmies viņa simfonisko svītu "Planētas"), Ralfs Vons-Viljamss (pēdējās sezonās LNSO interpretācijā izskanējušas trīs komponista simfonijas), Arnolds Bakss (gan kādreiz Latvijā skanēs arī viņa mūzika) un Viljams Voltons. 1923. gadā viņš komponē teatrālu un izteiksmīgu Stravinska, Hindemita, Elgara un varbūt pat Šēnberga daiļrades ierosinātu mūziku Editas Sitvelas dzejoļiem ar nosaukumu "Fasāde", kurus pirmatskaņojumā pati dzejas autore deklamējusi megafonā. Ekstravagantais mākslas darbs sākotnēji vērtēts pretrunīgi, un Voltons ieguvis avangardista slavu. Pa vidu, protams, top arī citi darbi, bet sešus gadus vēlāk gatavs viņa Altkoncerts, kuru radīt virtuozam Laionelam Tertisam ierosinājis diriģents Tomass Bīkamss. Kad koncerts bijis gatavs un nosūtīts solistam, Tertiss to noraidījis un atteicies atskaņot. Te talkā nācis komponists un altists Pauls Hindemits, kas bijis solists koncerta pirmatskaņojumā 1929. gada 3. oktobrī Londonā. Tertiss šo performanci apmeklējis un atzinis savu kļūdu — nākamajās trīs sezonās mūziķis koncertu savā repertuārā iekļāvis vairākkārt. Altkoncerts ir veltījums Kristabelai — britu politiķa Henrija Dunkana Maklarena sievai —, kuru ar

komponistu vienoja cieša draudzība un abpusējas simpātijas. Neskatoties uz to, viņu attiecības vienmēr esot bijušas platoniskas.

DVORŽĀKS

Dvoržāka Astotā simfonija tapusi 1889. gada agrā rudenī nelielā ciematā aptuveni 50 kilometrus uz dienvidrietumiem no Prāgas. Dvoržāka vasaras nams ar dārzu, kurā viņš simfoniju komponēja, bija viņa miera sala. Tas jūtams un saklausāms arī Astotās partitūrā — tajā atspoguļojas indivīda prieks atrasties dabas brīnumu pilnajā pasaulē, kas reizē uzlādē, iedvesmo, nomierina vai rosina pārdomām. Te klātesoša arī komponista spēcīgā pieķeršanās čehu tautas mūzikai un tās piesātinātajām intonācijām. Mūzikas audumam raksturīgas mainīgas noskaņas — pastorālām ainavām seko dejas un marša elementi, kas pāraug dramaturģiski piesātinātās epizodēs. Astotā ierindojama starp komponista gaišākajiem un siltākajiem opusiem.

1890. gadā Dvoržāks diriģēja simfonijas pirmatskaņojumu Prāgā par godu viņa ievēlēšanai Bohēmijas Zinātņu, literatūras un mākslu akadēmijā, savukārt Vīnes un Londonas pirmatskaņojumos pie diriģenta pults stājās viens no sava laika izcilākajiem meistariem Hans Rihters, kurš Dvoržāka mūziku turēja lielā cieņā. Divus gadus vēlāk komponists dodas pāri okeānam, kur līdz 1895. gadam pilda jaunizveidotās Amerikas Nacionālās Mūzikas konservatorijas vadītāja pienākumus. Šajos iespaidos top arī viņa pēdējā — "Jaunās pasaules" — simfonija.

SANTA VIŽINE ir Amsterdamas Karaliskā *Concertgebouw* orķestra altu grupas koncertmeistare kopš 2022. gada janvāra, taču šim orķestrim pievienojās jau 2017. gadā. No 2009. līdz 2017. gadam — altu grupas koncertmeistare *Kremerata Baltica* kamerorķestrī, kurā muzicējot Santai bijusi iespēja sadarboties ar tādiem izciliem solistiem kā Marta Argeriča, Mihails Pļetņevs, Daniils Trifonovs, Lisa Batiašvili, Patrīcija Kopačinska, Didjē Lokvuds, Miša Maiskis, Mate Bekavacs, Sergejs Nakarjakovs un citiem.

Uzstājusies Kārnegija zālē Ņujorkā, Vīnes *Musikverein*, Karaliskajā Alberta zālē Londonā, Santorī zālē Japānā, Sidnejas opernamā, Hamburgas *Elbphilharmonie* un citur. Santa Vižine piedalījusies Lokenhausas festivālā, Vīnes festivālā, Nantes *La Folle Journée*, Enesku festivālā Bukarestē, kā arī festivālā "Kamermūzika vieno pasauli" Kronbergā, Vācijā, kur viņa uzstājusies kopā ar Kimu Kaškašjanu, Stīvenu Iserlisu, Kristianu Teclafu un Gidonu Krēmeru.

Kā soliste sadarbojusies ar *Sinfonia Concertante* un *Kremerata Baltica*, Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, Gustava Mālera jauniešu orķestri, Gēteborgas simfonisko orķestri un *Sinfonietta Rīga*.

2021. gadā kopā ar LNSO un diriģentu Gunti Kuzmu ieskaņojusi Tālivalda Ķeniņa *Canzona Sonata* skaņu ierakstu namā ONDINE.

Santa Vižine spēlē ap 1680. gadā radītu Grančino instrumentu, ko viņai aizdevis *Concertgebouw* orķestra fonds un ko iepriekš spēlējis Kens Haki.

LNSO goda diriģents **VASILIJS SINAISKIS** ir pasaules mērogā atzīts operas un simfoniskās mūzikas diriģents ar plašu pieredzi labākajos opernamos un koncertzālēs, kā arī zinošs un pieprasīts diriģēšanas pasniedzējs. Viens no izcilākajiem LNSO galvenajiem diriģentiem (1975–1987) orķestra pastāvēšanas vēsturē, aktīvs latviešu mūzikas iestudētājs. Plaši pazīstams galvenokārt kā angļu, krievu un vācu simfoniskā repertuāra pārzinātājs. Janāčeka filharmonijas orķestra galvenais diriģents, BBC filharmonijas orķestra diriģents emeritus, LNSO un Malmes simfoniskā orķestra Goda diriģents.

Vasilijs Sinaiskis karjeras laikā vadījis Maskavas filharmonijas simfonisko orķestri, Krievijas Valsts simfonisko orķestri, Malmes simfonisko orķestri, bijis Maskavas Lielā teātra galvenais diriģents (2010–2013), BBC filharmonijas orķestra galvenais viesdiriģents, Nīderlandes filharmonijas orķestra galvenais viesdiriģents. Regulāri sadarbojies ar Birmingemas pilsētas, Hjūstonas, Sanpaulu simfoniskajiem orķestriem, kā arī ar Helsinku, Seulas, Honkongas, Jauno Japānas filharmoniskajiem orķestriem un daudziem citiem. Savas labākās operizrādes diriģējis Berlīnes Komiskajā operā, Vīnes *Theater an der Wien*, Ungārijas Valsts operā, Anglijas Nacionālajā operā u.c.

Pēc izcīnītas zelta medaļas Herberta fon Karajana diriģēšanas konkursā 1973. gadā Sinaiski aicina strādāt ar Maskavas labākajiem orķestriem. Viņš iegūst arī leģendārā Kirila Kondrašina

atzinību un kļūst par asistentdiriģentu Maskavas filharmonijas orķestrī, kur strādā līdz 1976. gadam. Ar šo orķestri viesodamies Dzintaru koncertzālē, Vasilijs Sinaiskis nokļūst Latvijas Valsts filharmonijas direktora Filipa Šveinika uzmanības lokā. Šveiniks uzaicina Sinaiski diriģēt koncertu ar LNSO (tolaik — Latvijas PSR filharmonijas orķestri). 1974. gada 28. septembrī Vasilijs Sinaiskis pie LNSO diriģenta pults vada Jāņa Ivanova 16. simfonijas pasaules pirmatskaņojumu. Sinaiska pirmais koncerts LNSO galvenā diriģenta postenī norisinās 1975. gada 18. septembrī, kad maestro tolaik ir vien 27 gadi. Tovakar tiek pirmatskaņota Romualda Kalsona "Poēma–fantāzija", skan Rahmaņinova "Rapsodija par Paganīni tēmu" ar solisti Ilzi Graubiņu pie klavierēm un Stravinska "Svētpavasaris". Šajā amatā diriģents pavada 12 gadus (līdz 1987. gadam). Maestro nopelni mūsu valsts mūzikas laukā novērtēti ar Lielo mūzikas balvu 1999 "Par latviešu mūzikas popularizēšanu 70.–80. gados".

LATVIJAS NACIONĀLAIS SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

izveidots 1926. gadā kā Rīgas Radiofona orķestris un šī gada septembrī aizsāka savu 99. sezonu.

No 2013. līdz 2021. gadam LNSO mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents bija Andris Poga, bet 2022. gada maijā šajā amatā uz trim koncertsezonām (ieskaitot 2024/2025) stājās soms Tarmo Peltokoski. Kopš 2017. gada LNSO Goda diriģents ir Vasilijs Sinaiskis (galvenais diriģents no 1975. līdz 1987. gadam), savukārt kopš 2021. gada rudens orķestra galvenās viesdiriģentes statusā ir Kristīna Poska. Bagātīga pieredze koncertos Latvijā un ārzemēs orķestrim bijusi ar izciliem viesdiriģentiem un solistiem. Šajā sezonā pirmo reizi orķestra vēsturē ir izraudzīta LNSO rezidējošā māksliniece — Berlīnes filharmonijas orķestra koncertmeistare, izcilā latviešu vijolniece Vineta Sareika. Savukārt LNSO rezidējošie komponisti bijuši Gundega Šmite, Linda Leimane, Andris Dzenītis, Krists Auznieks un Ēriks Ešenvalds. 99. orķestra sezonā tituls piešķirts Arturam Maskatam.

Blakus simfoniskās un vokāli simfoniskās daiļrades lasījumiem, būtisks LNSO darbības virziens ir bērnu un jauniešu auditorijai veltīti mūzikas notikumi — koncertizrāžu cikls "Lenesons" un multimediālu koncertu cikls "Simfoniskais hits ar Goran Gora", kā arī citi, nereti starpdisciplināri muzikāli projekti. LNSO mūziķi darbojas dažādos kameransambļos un katru sezonu tiek piedāvāti vairāki koncerti, kas apvienoti LNSO kamermūzikas ciklā.

Kopš 2015. gada LNSO vasaras nogalēs Latvijas reģionālajās koncertzālēs rīko festivālu ģimenei un draugiem "LNSO vasarnīca".

SKULTE

90 years ago, in the summer of 1934, Ādolfs Skulte, then only 25 years old, composes the symphonic poem *Waves*. At the time, Skulte, along with other young Latvian composers, is influenced by the trailblazers of 20th-century music in Western Europe, such as Debussy, Ravel, Strauss, Stravinsky, and Respighi. Although Professor Jāzeps Vītols' strict standards guide his students away from fully embracing Impressionism, Expressionism, and other modernist trends, Skulte diverges from Vītols' instruction when creating *Waves*. The symphonic poem is full of impressionist musical language, vividly depicting the play of light on Latvian waters through clear and evocative sound. While some associate the work's inspiration with the Daugava River, others point to the scenic lakes of Latgale. Skulte also incorporates themes from the choral song *Trimpula* by Kārlis Blaumanis and the Latvian folk song *Pūt, vējiņi* (*Blow Ye Wind*), highlighting the nationalistic and patriotic spirit of the piece. *Waves* win recognition in the Latvian Radio's symphonic score competition alongside three works by other authors. Two years later, Skulte releases his second symphonic poem *Freedom Monument*.

WALTON

The Latvian National Symphony Orchestra continues to introduce its audiences to major works of British symphonic music. In the 20th century, composers like Edward Elgar (*Enigma Variations*), Gustav Holst (*The Planets* symphonic suite, recently performed to our audiences), Ralph Vaughan Williams (in the last seasons, the LNSO has interpreted three of his symphonies), Arnold Bax (Latvia is yet to hear his music on its stages), and William Walton shape the musical identity of the UK. In 1923, Walton composes *Façade*, a theatrical and expressive piece influenced by Stravinsky, Hindemith, Elgar, and possibly even Schoenberg. The piece, set to the poetry of Edith Sitwell, features the poet herself reciting through a megaphone at its premiere. Seen as controversial, the extravagant *Façade* establishes Walton as an avant-garde composer. Six years pass, during which he writes other works and, in 1929, Walton finishes his Viola Concerto, suggested by conductor Sir Thomas Beecham to be written for violist Lionel Tertis. However, upon receiving the finalised score, Tertis initially rejects it. Here, composer and violist Paul Hindemith steps in to play the solo in the world premiere on 3 October 1929 in London. Tertis attends the performance and acknowledges his error, going on to play the concerto several times over the following seasons. Walton dedicates the Viola Concerto to Christabel — wife of politician Henry McLaren — with whom he shares a close yet platonic relationship.

DVOŘÁK

Dvořák composes his Eighth Symphony during the early autumn of 1889 while staying in a quiet village about 50 kilometres southwest of Prague. The summer house, surrounded by a garden, is his haven of tranquillity, which permeates the symphony's character — the work reflects a person's joy to be in a world full of natural wonders, simultaneously providing energy, inspiration, peace, and introspection. As in many of his compositions, Dvořák's deep connection to Czech folk music and its rich intonations is also present in the Eighth. The fabric of the score features shifting moods — pastoral scenes give way to lively dances and march elements, evolving into more dramatic moments. The Eighth stands out as one of Dvořák's warmest and most radiant works.

The symphony premieres in Prague in 1890, conducted by Dvořák himself, in celebration of his election to the Bohemian Academy of Science, Literature and Arts. Soon after, Hans Richter, one of the most respected conductors of the time and an admirer of Dvořák's oeuvre, leads the Vienna and London premieres. Two years later, Dvořák travels to the United States to serve as the director of the newly established National Conservatory of Music of America until 1895. The impressions gained during this period serve as the base for his last *New World Symphony*.

SANTA VIŽINE is the principal violist of the Concertgebouw Orchestra since January 2022. She joined the violas of the Concertgebouw Orchestra in December 2017. From 2009 to the 2016/17 season, she was the principal violist of Gidon Kremer's chamber orchestra Kremerata Baltica. It brought the privilege of working with such soloists as Martha Argerich, Mikhail Pletnev, Daniil Trifonov, Lisa Batiashvili, Patricia Kopatchinskaja, Didier Lockwood, Mischa Maisky, Mate Bekavac, and Sergei Nakariakov.

Santa Vižine has performed in some of the most prestigious music venues, including Carnegie Hall in New York, the Vienna *Musikverein*, the Royal Albert Hall in London, Suntory Hall in Tokyo, the Sydney Opera House, and the Elbphilharmonie in Hamburg. Festival appearances include the Lockenhaus festival, the *Wiener Festwochen*, *La Folle Journée* in Nantes, the Enescu Festival in Bucharest, and Chamber Music Connects the World in Kronberg, Germany, where she played alongside Kim Kashkashian, Steven Isserlis, Christian Tetzlaff, and Gidon Kremer.

As a soloist, Santa Vižine has performed with Sinfonia Concertante and Kremerata Baltica. She has also played with the Latvian National Symphony Orchestra, the Gustav Mahler Jugendorchester, the Gothenburg Symphony, and Sinfonietta Riga.

In 2021, she recorded *Canzona Sonata* by Latvian composer Tālivaldis Ķeniņš together with the LNSO and conductor Guntis Kuzma.

Santa Vižine plays a Grancino from ca 1680, received on loan through the Foundation Concertgebouworkest. Previously, this viola was played by Ken Hakii.

VASSILY SINAISKY, Honorary Conductor of the LNSO, is a world-renowned conductor of opera and symphonic music with extensive experience in the best opera houses and concert halls, as well as a knowledgeable and sought-after conducting professor. One of the most distinguished principal conductors of the LNSO (1975–1987) who has actively contributed to bringing Latvian music to the listeners. He is well known for his expertise in British, Russian, and German symphonic repertoire. Music Director of the Janáček Philharmonic Orchestra, Conductor Emeritus of the BBC Philharmonic, Honorary Conductor of the LNSO and Malmö Symphony Orchestra.

During his career, Vassily Sinaisky has led the Moscow Philharmonic, the Russian State Orchestra, the Malmö Symphony Orchestra, he was also Chief Conductor and Music Director of the Bolshoi Theatre (2010–2013), Principal Conductor of the BBC Philharmonic, and Principal Guest Conductor of the Netherlands Philharmonic Orchestra. He has worked regularly with the Birmingham, Houston, and São Paulo symphony orchestras, as well as the Helsinki, Seoul, Hong Kong, and New Japan philharmonic orchestras, among many others. Some of his best operatic performances have taken place

at the Komische Oper Berlin, *Theater an der Wien*, Hungarian State Opera, English National Opera.

After winning the gold medal at the Herbert von Karajan Conducting Competition in 1973, Sinaisky was invited to work with the best orchestras in Moscow. He also won the recognition of the legendary Kirill Kondrashin and became assistant conductor of the Moscow Philharmonic Orchestra, where he worked until 1976.

Sinaisky's first concert as Principal Conductor of the LNSO took place on 18 September 1975, when the maestro was only 27 years old. The evening featured premiere of Romualds Kalsons' Poem Fantasy, Rachmaninoff's Rhapsody on a Theme of Paganini with soloist Ilze Graubiņa at the piano, and Stravinsky's Rite of Spring. Sinaisky held this position for 12 years (until 1987). The Maestro's contribution to Latvian music was recognised with the Grand Music Award 1999, bestowed for promoting Latvian music in the 1970s and 1980s.

THE LATVIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA was founded in 1926 as the Riga Radio Centre Orchestra and this September began its 99th season.

From 2013 to 2021, Andris Poga served as the LNSO's music and artistic director. In May 2022, Finnish conductor Tarmo Peltokoski took up the position for three concert seasons (including the 2024/2025 season). Vassily Sinaisky, who served as the LNSO's principal conductor from 1975 to 1987, has been the orchestra's Conductor Emeritus since 2017. Since autumn 2021, Kristiina Poska has been the LNSO's Principal Guest Conductor. The LNSO has a rich history of collaborating with distinguished guest conductors and soloists, both in Latvia and internationally. For the first time in its history, this season the orchestra has appointed an Artist-in-Residence: Vineta Sareika, an outstanding Latvian violinist and concertmaster of the Berlin Philharmonic. The LNSO has also had several composers-in-residence, including Gundega Šmite, Linda Leimane, Andris Dzenītis, Krists Auznieks, and Ēriks Ešenvalds. For its 99th season, this title has been awarded to Arturs Maskats.

In addition to symphonic and vocal-symphonic performances, the LNSO is committed to engaging younger audiences through events such as the LeNeSOn concert series for children, the multimedia concert series Symphonic Hit with Goran Gora, as well as other, often interdisciplinary, musical projects. LNSO musicians are active in various chamber ensembles, and each season features several concerts as part of the LNSO chamber music series.

Since 2015, the LNSO has hosted the LNSO Summer Festival at regional concert halls across Latvia.

TUVĀKIE KONCERTI

Ceturtdien, 17. oktobrī, plkst. 19.00 Mūzikas namā "Daile"

LNSO KAMERMŪZIKA. NYX TRIO UN KARĪNA TATARINOVA. ČAKS. TĒLOJUMI

NYX TRIO:
ANETE TOČA — flauta,
TATJANA OSTROVSKA — vijole,
IEVA SARJA — klavieres
Aktrise **KARĪNA TATARINOVA**

PROGRAMMĀ:
Marinas VIDMONTES, Lolitas RITMANIS, Jāņa LŪSĒNA, Aleksandra AVRAMECA, Jēkaba NĪMAŅA un **Viļņa ŠMĪDBERGA** mūzika

Sestdien, 19. oktobrī, plkst. 11.00 un 14.00 Hanzas Peronā

LENESONA PIEDZĪVOJUMI DIENVIDEIROPĀ

Aktieri **ANASTASIJA REKUTA-DŽORDŽEVIČA, AGRIS KRAPIVŅICKIS, ARTŪRS PUTNIŅŠ**
Režisore **PAULA PĻAVNIECE**
Dramaturgs **KLĀVS MELLIS**
Māksliniece **AUSTRA SNIĶERE**
GUSTAVS KALĒJS — klavieres
Diriģents **ANDRIS VECUMNIEKS**

PROGRAMMĀ:
Žorža BIZĒ, Antonīna DVORŽĀKA, Volfganga Amadeja MOCARTA un citu komponistu mūzika

Piektdien, 25. oktobrī, plkst. 19.00 Hanzas Peronā

LNSO, KRISTĪNA POSKA, BRĀMSS UN MOCARTS

GEORGS SARKISJANS — vijole
Diriģente **KRISTĪNA POSKA**

PROGRAMMĀ:
Johanness BRĀMSS Koncerts vijolei un orķestrim
Juste JANULĪTE *Confluere*
Volfgangs Amadejs MOCARTS 40. simfonija

PIESAKIES
LNSO JAUNUMIEM

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Koncertmeistars | Concertmaster
Sandis Šteinbergs

Pirmās vijoles | I violins
Aleksejs Bahirs, Darja Smirnova,
Ilze Kirsanova, Inese Štrāle,
Vizma Laura Agloniete, Indulis Cintiņš,
Oskars Siliņš, Konstantīns Paturskis,
Anna Janovska, Alīna Vižine,
Zane Kalniņa, Nikola Valaine

Otrās vijoles | II violins
Arvīds Zvagulis, Ilze Pence, Beāte Račko,
Inga Puķīte, Raimonds Melderis,
Anete Liberte, Liene Briede,
Agnese Stalidzāne, Agnese Kanniņa,
Patrīcija Iļasova, Ērika Hrustaļova,
Pāvels Noskovs

Alti | Violas
Arigo Štrāls, Ināra Brīnuma,
Pēteris Trasuns, Liene Martinsone,
Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa,
Einārs Roževics, Tatjana Ļebedeva,
Jevgenija Gorbunova, Zane Dziesma

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Dace Zālīte-Zilberte,
Mareta Prikule, Jānis Rinkulis,
Zane Guļāne, Ainārs Paukšēns,
Mārtiņš Turss, Elīza Petrenko

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Kristaps Pētersons,
Ivars Ozols, Viktors Stankevičs,
Alise Broka, Undīne Berga

Flautas | Flutes
Tommāso Pratola, Ilze Urbāne

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Jana Zeļenska

Klarnetes | Clarinets
Anna Gāgane, Mareks Pinta

Fagoti | Bassoons
Jānis Semjonovs, Aleksandrs Žiguļičs

Mežragi | Horns
Artūrs Šults, Māris Evelons,
Miks Bankevics, Kalvis Etkins

Trompetes | Trumpets
Dāvis Sedols, Mārtiņš Zujs,
Jānis Frīdenfelds

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Hrustaļovs,
Kristaps Malahovskis

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Mikus Bāliņš, Elīna Endzele,
Edgars Saksons

Arfa | Harp
Ieva Šablovska

Taustiņinstrumenti | Keyboards
Evelīna Jēkabsone, Rihards Plešanovs